МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. Ушинського»
Кафедра германських і східних мов та методики їх навчання

Пак А.

Методичні рекомендації з дисципліни «Історія літератури (корейська мова)»

Одеса – 2024

УДК: 378.016:821.531-029:93/94(07)

П 13

Друкується за рішенням вченої ради Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 5 від 14 листопада 2024р.)

Укладач:

Ph D (доктор філософії) in Korean Language Education, старший викладач кафедри кафедра германських і східних мов та методики їх навчання Пак А.

Рецензенти:

Чо Хонгюн – Ph D (доктор філософії) in Literature, філологічного факультету Сеханського університету (Республіка Корея);

Демчук А. І. - доцент кафедри германської філології та методики викладання іноземних мов Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Методичні рекомендації з навчальної дисципліни «Історія літератури (корейська мова)» (Рік навчання: другий) / Укл. ПАК А.. Одеса : Університет Ушинського, 2024. 49 с.

Методичні рекомендації складено відповідно до листа Міністерства освіти і науки України від 09.07.2018 року № 1/9-434 «Щодо рекомендацій з навчально-методичного забезпечення» і містять короткий зміст лекцій, практичних занять, глосарій, літературу і т. ін.

ЗМІСТ

Вступ ……4
Тема 1. Рання література. Період трьох держав та Сілла (до X ст.) 5
Тема 2. Поезія та проза на рідній мові та китайській мові 8
Тема 3. Перший період (X ст. перша половина XII ст.) та другий період (кінець XII ст. - початок XIV ст.)..... 11
Ознайомлення з літературою епохи Корьо. Історичні твори. 11
Тема 4. Поезія та проза Корьо..... 14
Тема 5. Перший період (XV-XVI ст.)..... 17
Тема 6. Другий період (XVII-XVIII ст.) — Поезія та проза XVII ст. 20
Тема 7. Третій період (XIX ст.) — Традиційні жанри поезії та прози 23
Тема 8. Література колоніальної Кореї. 26
Тема 9. Декадентські та пролетарські групи письменників у літературі 20-х рр..... 28
Тема 10. Імажизм і сюрреалізм у поезії 1930-1945 рр. 31
ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ……..…….....35
ТЕМИ ДОПОВІДЕЙ…….....36
СТРУКТУРА, ОФОРМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТ ДОПОВІДЕЙ…….....38
ГЛОСАРІЙ……..……39
ПИТАННЯ ДЛЯ ЗАЛІКУ…….....44
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ……46
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА…….....49

ВСТУП

Методичні рекомендації з навчальної дисципліни «Історія літератури (корейська мова)» призначені для здобувачів першого (бакалаврського) рівня спеціальності 014 Середня освіта (Мова і література (корейська)) і містять короткий зміст лекцій, практичних занять, структуру та теми заходів, критерії оцінювання, екзаменаційні питання та літературу. Можуть бути використаними для самостійного опрацювання навчального матеріалу з означеної дисципліни. У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

знати:

- особливості основних напрямів літературного процесу, основні факти життя та творчості провідних корейських письменників, основні прийоми й методи літературознавчого аналізу корейської прози та поезії;

уміти:

- аналізувати стилістичні та жанрові особливості літературної прози та поезії корейських авторів; перекладати зі словником літературні тексти; адекватно застосовувати основні прийоми й методи літературознавчого аналізу творів письменників і поетів; творчо читати й осмислювати твори на особистому рівні.

ТЕКСТИ ЛЕКЦІЙ

Змістовий модуль 1. Літературна давнина та ранньосередньовічна література Кореї

Тема 1. Рання література. Період трьох держав та Сілла (до X ст.)

1. Епічна традиція у записах істориків

Епічні твори ранньої корейської літератури відіграли важливу роль у формуванні національної ідентичності та політичних ідеалів. Вони зберігають розповіді про заснування корейських держав, великі перемоги та героїчні подвиги. Записи істориків того часу, такі як «Самгук сагі» (Історія трьох держав), стали основними джерелами для дослідження цього періоду. Ці твори містять не тільки епічні оповіді, але й свідчать про суспільно-політичну ситуацію, соціальну структуру та моральні уявлення того часу.

2. Переказ про Тангун

Переказ про Тангун — це одна з найстаріших і найважливіших міфологічних легенд корейського народу, яка пояснює походження корейської нації. Згідно з міфом, Тангун був сином бога Невідомого Неба (Ханун) і ведмедиці, яку перетворив на жінку. Від нього нібито походить корейський народ, і саме він став першим правителем корейської держави. Легенда про Тангун закріпила за корейцями концепцію свого божественного походження і підкреслила важливість тісного зв'язку між природою та народом.

3. Переказ про засновника Коґуре Тонмен-Чумон

Тонмен-Чумон (також відомий як Чумон або Чумон-ін) — легендарний засновник держави Когуре, однієї з трьох держав, які існували на Корейському півострові в період Троєцарства. За легендою, Чумон народився від небесної принцеси і мав величезні надприродні здібності, що допомогли йому заснувати державу Когуре. Він відзначався своїми бойовими досягненнями та здатністю об'єднати різні племена. Його історія не тільки являє собою епічну розповідь, але й відображає раннє корейське уявлення про справедливість, лідерство та єдність.

4. Суспільно-політична ситуація країни

У період трьох держав на Корейському півострові (Когуре, Пекче та Сілла) суспільно-політична ситуація була складною та динамічною. Війни за території, а також боротьба за домінування між державами формували основні політичні реалії того часу. Кожна з трьох держав мала свою унікальну культуру, адміністративну структуру та соціальну ієрархію, що знаходило відображення в літературі того періоду. Війни між державами часто відображались у літературних творах як символи боротьби добра та зла, справедливості та несправедливості.

- **Когуре**: Наймогутніша з трьох держав, вона була розташована на північному заході Корейського півострова. Її політична система була військовою, і величезна увага приділялася стратегічним операціям і військовій звитязі.
- **Пекче**: Ця держава, що розташовувалася на південному заході півострова, була культурно розвинена та відома своїм мистецтвом, зокрема вишуканими виробами з кераміки.
- **Сілла**: Найбільш культурно розвинена з усіх трьох держав, Сілла врешті об'єднала Корею, підкоривши Пекче і Когуре. Суспільний

устрій цієї держави був більш централізованим, і велику роль у політиці відіграли аристократичні роди.

5. Історичні перекази про творців корейських країн

- **Когуре**: Заснування Когуре було описано у багатьох міфах і легендах, найвідоміший з яких — це легенда про Тонмен-Чумона, що символізує початок створення могутньої держави.
- **Пекче**: Історія Пекче розпочалася зі створення держави на південному заході Кореї, і її засновники були описані як благородні та мудрі правителі, що прагнули розвивати культуру та мистецтво.
- **Сілла**: Заснування Сілла пов'язане з міфічною історією, згідно з якою трійця божественних володарів допомогла створити державу з малих племен. У цьому міфі велике значення має синтез божественного і людського.

6. Корейська література у період трьох держав

Література цього періоду була глибоко переплетена з міфологією, історією та політичною ситуацією. Вона часто використовувала поетичні й епічні форми для зображення важливих подій, таких як заснування держав, перемоги у війнах, а також описування моральних уроків для населення. Твори того часу сприяли зміцненню влади правителів, формуючи національну свідомість та духовну єдність.

У літературі періоду Троєцарства велика увага приділялася:

- **Епічним творам**, що описували великі війни та військові перемоги.
- **Релігійним текстам**, що відображали духовні вірування того часу, включаючи вплив буддизму, даосизму та шаманізму.
- **Пісням та легендам**, що часто мали характер народних епопей.

Література того періоду була важливим інструментом для збереження історії та культури Корейського півострова.

Тема 2. Поезія та проза на рідній мові та китайській мові

1. Поезія на рідній мові хянґа

Хянґа — це система письма, що використовувалася для запису корейської мови ще до появи сучасного корейського алфавіту хангиль. Хянґа була важливою для ранньої корейської літератури, оскільки дозволяла записувати корейські слова і фрази з використанням китайських ієрогліфів, що відображало складність та багатство корейської мови в поезії.

Поезія, написана за допомогою хянґа, є одним з найбільш ранніх виразів корейської культурної ідентичності. Хянґа використовувалась як для написання літературних творів, так і для релігійних текстів, літургій та поезії. Вона є свідченням того, як корейська культура почала відокремлюватися від китайської і розвивати свої власні традиції в літературі.

2. Хянґа в Самґук юса

«Самґук юса» (Самгук юса або "Записи про три держави") — це збірник історичних і міфологічних переказів про три корейські держави: Когуре, Пекче і Сілла. У цьому творі використовується хянґа для запису деяких частин літературних творів, таких як пісні, поезії та епічні оповідання. «Самґук юса» має велике значення для корейської літератури, оскільки відображає не лише історію, але й культурні та релігійні аспекти того часу.

У цьому контексті хянґа стала не просто способом письма, але й інструментом збереження корейської ідентичності через літературну форму. Вона дозволяла зберігати усні традиції в письмовому вигляді, що мало особливе значення для корейської культурної спадщини.

3. Хянґа в Житії Кюньо

Житіє Кюньо — це літературний твір, що описує життя буддистського монаха Кюньо, одного з видатних діячів корейської буддійської традиції. У цьому творі також використовується хянґа, що дозволяє автору виразити складність і багатство корейської мови. Кюньо був відомим своїм прагненням поєднати буддизм з корейськими традиціями, що знайшло своє відображення в літературі. Житіє Кюньо, таким чином, є важливим не лише з точки зору духовної спадщини, але й як приклад використання хянґа для запису корейської літератури.

4. Поезія на китайській мові

Поезія на китайській мові була дуже поширеною серед корейських інтелектуалів та письменників, особливо в період Троєцарства та пізніше. Використання китайських ієрогліфів для створення поезії дозволяло корейським авторам зберігати зв'язки з китайською культурною традицією, що була домінуючою в Східній Азії. Вона використовувалася як інструмент для вираження філософських та моральних ідей, а також для запису історії та політичних подій.

Корейські автори, які писали поезію на китайській мові, часто черпали натхнення з китайської класичної літератури, а також з буддистських та конфуціанських учень, що відіграли важливу роль у формуванні літературної та філософської думки того часу.

5. Поетична творчість Чхве Чхивона (857-?)

Чхве Чхивон був корейським поетом та філософом, який жив в період династії Сілла (VII-VIII ст.). Він був одним з найбільш видатних поетів, які писали поезії на китайській мові, і часто використовував китайські ієрогліфи для вираження своїх філософських ідеї. Чхви Чхивон став відомим завдяки своїм глибоким рефлексіям щодо життя, природи та людини, що знайшло відображення в його поетичних творах.

Його творчість є важливим етапом розвитку корейської літератури, оскільки вона поєднувала елементи китайської культури з корейськими ідеями та переживаннями. Поезія Чхве Чхивона залишається однією з найзначніших частин корейської літературної спадщини.

6. Проза китайською мовою

Проза китайською мовою мала великий вплив на корейську літературу, зокрема в період Троєцарства та після нього. Більшість важливих історичних та філософських творів цього часу були написані на китайській мові, оскільки це була літературна мова інтелектуалів і чиновників. Китайська мова використовувалася для запису як історичних праць, так і для створення філософських та моральних трактатів, що були важливими для розвитку корейської культури.

7. Історичні твори та стела Квангетховану

Історичні твори китайською мовою, як правило, виводять своє походження з класичної китайської традиції літератури. Стела Квангетховану, один із важливих документів корейської історії, була написана китайськими ієрогліфами і є прикладом того, як використовувалася китайська мова для фіксації важливих історичних подій та персоналій.

8. Сюжетна проза у історичних працях

Сюжетна проза в історичних працях цього періоду часто поєднувала реальні події з міфами та легендами. Вона мала характер епічного нарративу, що поєднував у собі опис великих історичних подій із філософськими роздумами та моральними уроками.

9. Буддистський щоденник Хечко

Буддистський щоденник Хечко є важливим літературним твором, написаним китайською мовою. Він містить опис духовних переживань автора, його мандрівок і зустрічей з іншими буддистами. Цей твір є важливим джерелом для дослідження буддистської філософії в Кореї та є прикладом того, як буддизм і китайська культура впливали на корейську літературу та духовне життя.

Змістовий модуль 2. Література Корьо (918-1392)

Тема 3. Перший період (X ст. перша половина XII ст.) та другий період (кінець XII ст. - початок XIV ст.)

Ознайомлення з літературою епохи Корьо. Історичні твори.

1. Література епохи Корьо

Перша половина XI століття до початку XIII століття в історії Кореї відзначена етапом правління династії Корьо (918-1392 рр.), коли відбувався великий культурний та літературний розвиток. Літературна діяльність цієї епохи є результатом впливу китайської культури та конфуціанства, а також визнання буддизму як важливої частини духовного життя суспільства.

У період корейської династії Корьо сформувалася традиція запису історії, поезії та релігійних текстів. Водночас змішування китайської та корейської культур визначило специфіку літератури, яка поєднувала елементи китайської класики з місцевими традиціями.

2. Історичні твори та записи трьох держав

Одним із ключових літературних досягнень епохи Корьо є праці, що фіксували історію Корейського півострова, зокрема "Історичні записи трьох держав" (Самґук юса) та інші подібні документи. Ці твори є не лише історичними джерелами, а й намагалися втілити літературні ідеали того часу.

"Історичні записи трьох держав" є важливим для розуміння політичної та культурної ситуації на Корейському півострові. Вони відображають історичні події, культурні норми та інтерпретації минулого, через які стають видимими моральні й релігійні уявлення того часу. Це також приклад того, як література ставала інструментом для створення національної ідентичності.

3. Житіє Кюньо

"Житіє Кюньо" — це літературний твір, що описує життя і діяльність відомого буддистського монаха Кюньо, який був видатним діячем буддійської церкви в Корьо. Він також вплинув на розвиток культурного та духовного життя в країні. Твір є не лише біографією, а й духовним посланням для корейського народу, яке демонструє ідеали доброчесності, буддійської медитації та духовного розвитку.

Значення цього твору полягає не тільки в тому, що він є джерелом про важливу історичну особистість, а й у тому, що він показує, як релігійна і світська культури переплітalися в літературних творах епохи Корьо.

4. Кюне чон

Кюне чон — це ще один історичний твір, що належить до жанру літератури, яка вивчає важливі етапи розвитку держави Корьо та її важливі соціально-політичні трансформації. Кюне чон зосереджувався на записах історичних подій і діячів, що мали значний вплив на політику та економіку країни.

Він також є важливим джерелом для вивчення політичних процесів того часу, розвитку бюрократичної системи та становлення філософських і культурних традицій.

5. Біографії видатних наставників

У період Корьо великим авторитетом користувалися вчителі та наставники, які часто відігравали роль не тільки в духовному, але й в політичному житті. Література того часу містить численні біографії видатних наставників, таких як буддистські монахи та філософи, що суттєво вплинули на розвиток духовної культури і освітньої системи країни.

Ці біографії зазвичай не лише описують їхнє життя, але й детально аналізують їхній вплив на суспільство та духовне життя Корьо. Вони служать моделями для наступних поколінь у питаннях моралі, етики, віри та освіти.

6. Хедон косин чон

"Хедон косин чон" — це праця, яка відноситься до періоду, коли корейська літературна традиція поєднувала елементи китайської філософії з місцевими уявленнями. У цій праці описуються соціально-політичні процеси і важливі культурні зміни в країні, а також узаємозв’язки корейських землеволодільців і чиновників. Письменники намагалися

зрозуміти, яким чином зміни в політичному устрої відбиваються на культурному розвитку та повсякденному житті народу.

7. Справи, опущені в «Історичних записах трьох держав Самґук юсу»

"Історичні записи трьох держав Самґук юсу" зберегли велику кількість інформації про політичні події, проте певні аспекти історії були опущені або обмежено висвітлені через цензуру або політичні обставини того часу. Це часто пов'язано з питаннями династичних суперечок або подіями, які могли мати негативний вплив на державну репутацію.

Тому "Самґук юсу" є не лише важливим історичним джерелом, але й літературним твором, який слід аналізувати з огляду на його соціально-політичний контекст і можливі упущення або спотворення історичних фактів.

Тема 4. Поезія та проза Корьо

У період династії Корьо (918-1392 рр.) значно розвинулася як поезія, так і проза, значною мірою під впливом китайської культури, зокрема через використання китайської мови для літературних творів. Водночас цей період характеризувався також розвитком поезії на рідній корейській мові, що відображало унікальні культурні особливості Корьо.

1. Дрібнякові слова пхесоль (Phesŏl)

Пхесоль, або дрібнякові слова, — це специфічна форма корейської поезії, що виникла в епоху Корьо, де використовувались легкі, лаконічні та ритмічно організовані вирази для передачі глибоких емоцій та ідей. Ці твори часто відзначалися простотою, але містили в собі великий емоційний заряд і філософський зміст. Пхесоль можна розглядати як

частину національної поетичної традиції, яка використовувала простоту слова для передачі складних душевних переживань.

2. Поезія китайською мовою

У Корьо китайська мова була мовою літератури і наукових праць. Поезія, написана китайськими ієрогліфами, була дуже популярною серед еліти та інтелектуальних кіл того часу. Корейські поети часто використовували китайську мову для вираження своїх думок, відображаючи культурний вплив Китаю.

Лі Інно (Li Inno) — один з видатних поетів цього періоду, чия творчість поєднувала традиції китайської поезії з корейськими культурними уявленнями. Лі Інно писав як про моральні, так і про соціальні питання, що зображали складнощі життя в епоху Корьо.

Чхве Ча — ще один важливий поет того часу, відомий своїми віршами на китайській мові. Його поезія відзначалася глибокими рефлексіями на тему природи, світу та моральних цінностей.

3. Творчість Лі Кюбо, Чехен, Синхю

Лі Кюбо (Li Kyubo) — це корейський поет і літературний діяч, чия творчість вплинула на подальший розвиток корейської літератури. Лі Кюбо поєднував елементи китайської поезії та корейської народної традиції, створюючи вірші, які часто відображали соціальні проблеми, а також глибокі емоційні переживання.

Чехен — корейський поет, який активно працював в середині та кінці XI століття. Його поезія була сповнена філософських роздумів, а також оспівувала красу природи і роздуми про життя та смерть.

Синхю — корейський поет, відомий своїми віршами, що поєднували поетичну точність із глибокими метафоричними образами. Він писав не

лише на китайській мові, а й використовував народну корейську мову, що робило його творчість доступною для ширшої аудиторії.

4. Творчість поетів із групи «Троє усамітнених Самин»

Група "Троє усамітнених Самин" (Троє самотніх мудреців) — це спільнота поетів, яка була популярною в період Корьо. Ці поети були відомі своєю захопленістю природою та роздумами про відлюдництво. Вони відстоювали ідею життя в гармонії з природою та відокремленістю від суєти мирського життя. Творчість цієї групи поетів характеризується глибоким пошуком внутрішнього спокою і мудрості.

5. Витончена проза

Проза епохи Корьо була не менш важливою частиною літературної традиції, ніж поезія. Вона включала в себе як історичні записи, так і релігійні твори. Витончена проза в Корьо розвивалась під впливом китайських традицій, але з часом здобула свої особливості. Особливу увагу в цих творах приділяли емоціям, описам природи, людських стосунків та моральним питанням.

6. Алегорія

Алегорія в корейській літературі Корьо була широко поширена. Вона часто використовувалася для передачі моральних уроків або філософських ідей через символи та метафори. Твори, які містили алегорії, допомагали читачам зрозуміти складні ідеї через образи, пов'язані з природою, людьми чи тваринами.

7. Поезія Корьо рідною мовою (Корьо Кайо)

Корьо Кайо — це поезія на корейській мові, яка була основною для більшості поетів і літературних діячів епохи Корьо. У цей час корейська мова набувала великого значення, оскільки її почали використовувати для запису поезій та літературних творів, що виражали національну ідентичність та унікальність корейського народу. Поезія рідною мовою була доступною більш широкому колу читачів і мала великий вплив на культурну спадщину Корьо.

Корьо Кайо — це поетичний жанр, який акцентував увагу на мелодійності мови та ритмічності, що відображало глибокі переживання поетів щодо життя, любові, моральності та природи.

Змістовий модуль 3. Література династії Чосон (Ли) (1392-1910)

Тема 5. Перший період (XV-XVI ст.)

1. Поезія XV ст. корейською мовою

У XV столітті корейська поезія пережила важливий етап розвитку, коли корейська мова стала використовуватися для запису віршів поряд із китайською. Це сприяло формуванню нових літературних жанрів і стилів, адаптованих до національних традицій.

«Дракон летить у небі Йонбі очхонка» (용비어천가, Yongbieocheonga)

Це один з найзначніших творів XV століття, який був написаний корейською мовою з використанням ієрогліфів. Його автором є корейський поет і історик **Січжо**. Цей твір складається з 125 віршів і був написаний для того, щоб оспівати заснування династії Чосон, встановленої в 1392 році, та змальовувати її перших монархів. Цей твір має епічний

характер і містить елементи героїчного наративу, він також є важливим для вивчення початкового періоду історії Чосон.

2. Поезія XVI ст. корейською мовою

У XVI столітті поезія корейською мовою продовжувала розвиватися, зокрема завдяки розвитку жанрів, які були доступні для більш широкої аудиторії. Один із важливих поетичних стилів цього періоду — **Січжо** (시조) — являє собою вірші, написані трирядковим віршем з певною ритмічною структурою.

Цикли Січжо

Січжо стали популярними у XVI столітті. Це вірші, що складаються з трьох рядків, які мають певну кількість складів, зокрема 3-4-3, або інші варіанти. Цей стиль дозволяв поетам вірно передавати ідеї в коротких, стиснутих формах, що відображали глибокі емоційні переживання, філософські думки або життєві ситуації. У поезії часто виражалися приватні переживання, що були пов'язані з особистими почуттями і проблемами.

Тема приватного життя в Січжо

Однією з характерних рис поезії XVI століття є акцент на приватному житті, що стало важливим аспектом у творчості поетів. Вони часто зверталися до повсякденних тем, таких як любов, дружба, сімейні стосунки, а також медитували над такими поняттями, як старіння і смерть. Така поезія відзначалася лаконічністю, але водночас проникливістю, надаючи глибокі емоційні відгуки про життя.

Каса-співні строфи

У цей період виник також жанр **каса** — поетичні строфи, які часто були співними та мали мелодійний характер. Каса стали популярними серед

дворянства та інтелігенції, оскільки вони передавали емоції та естетичні переживання, пов'язані з культурними традиціями того часу.

3. Поезія XVI ст. китайською мовою

Китайська мова продовжувала залишатися важливою частиною корейської літератури і у XVI столітті. Поети цієї епохи писали на китайській мові як з метою вираження своїх інтелектуальних і культурних прагнень, так і для підтримки зв'язків з китайською літературною традицією. Китайська поезія в цей період була особливо важлива для тих, хто прагнув досягти високого соціального статусу.

Творчість поетес У XVI столітті також спостерігається розвиток творчості жінок поетів, хоч їх кількість була невеликою порівняно з чоловіками. Ці поетеси часто писали про свої переживання, обставини соціального життя та особисті почуття. Вони використовували як китайську, так і корейську мови, створюючи вірші, які часто мали глибокий емоційний та інтелектуальний зміст.

4. Три любителі танської поезії та зібрання пхесоль

У XVI столітті з’являється явище, яке отримало назву **«Три любителі танської поезії»**. Це група корейських поетів, які були захоплені поезією династії Тан (Китай) і прагнули наслідувати стиль танської поезії. Їхні вірші відзначалися суворістю стилю та поетичною технікою, і вони створювали збірки поезій, що містили в собі класичні форми танської поезії.

Зібрання пхесоль — це зібрання коротких віршів, яке ставало популярним серед корейських поетів того часу. Пхесоль були короткими, але насиченими емоціями і часто передавали глибокі філософські або моральні уроки, стисло виражаючи сутність людських переживань.

5. Оповідання Чон

Оповідання Чон (чонгі) стало важливим жанром корейської прози в XVI столітті. Ці твори були короткими оповіданнями, що описували різноманітні історії про моральні дилеми, соціальні проблеми або фольклорні мотиви. Вони часто використовували алегорії, метафори та інші літературні прийоми, щоб передати глибокі емоційні або філософські меседжі.

Тема 6. Другий період (XVII-XVIII ст.) — Поезія та проза XVII ст.

1. Записи подій року імчжин «Імчжинок»

У XVII столітті літературна традиція Корейського королівства була збагачена новими жанрами та стилями, серед яких особливе місце займають **"Імчжинок" (임진록)** — записи подій певного року, зазвичай з акцентом на важливі події та історичні моменти, які мали значення для національної історії. У першу чергу ці записи були важливими для збереження історичної пам'яті, адже вони фіксували як внутрішні події, так і зовнішні загрози, зокрема вторгнення Японії в 1592 році під час війни Імчжин (Імчжин Війна).

Імчжинок є важливими як історичні документи, оскільки вони містять не тільки хронологічні записи, але й літературні елементи, які сприяли розвитку національної самосвідомості через поєднання історії та літературної творчості. Це був жанр, що був популярний серед чиновників, істориків і навіть поетів, які прагнули зберегти важливі моменти життя народу та держави.

2. Поезія корейською мовою в жанрі чан-січжо

Чан-січжо (장시조, 長 時 調) — це довга форма традиційної корейської поезії, що є розширенням класичної форми січжо. Відзначається більшою кількістю рядків, що дозволяє поетам більш детально виражати свої думки та емоції. Традиційно ця форма використовувалася для вираження емоційних, соціальних і філософських тем.

Жанр чан-січжо став популярним у XVII столітті через свою здатність передавати глибокі почуття, роздуми та моральні роздуми поетів. Він дозволяв вільно викладати ідеї, зокрема через опис природи, соціальних відносин та етичних дилем, що було характерно для того періоду. У порівнянні з короткими січжо, жанр чан-січжо розширював можливості для створення більш складних літературних образів і метафор.

3. Поезія корейською мовою в жанрі кіхен-касу

Кіхен-касу (기헨가수, 奇獻歌隨) — це поетичний жанр, що з'явився в період XVII століття, що поєднував традиційні елементи китайської та корейської поезії. Він використовував певні ритмічні і структурні особливості китайської поезії, але з великою мірою пристосовані до корейських смаків і почуттів. Цей стиль часто використовувався для передачі емоцій та внутрішніх переживань поетів через поєднання глибоких метафор, алегорій та зображень. Поезія в цьому жанрі часто мала філософський та моральний підтекст.

Застосування жанру кіхен-касу допомагало авторам виявляти свою культурну та інтелектуальну обізнаність, а також демонструвати своє майстерність у поетичному мистецтві. Водночас цей жанр був популярним

серед вищих верств суспільства, які бажали зберегти зв'язок з традиціями китайської літератури, зберігаючи при цьому корейський колорит.

4. Поезія корейською мовою в жанрі кюбан-касу

Кюбан-касу (규반가수, 圭班歌隨) — це ще одна важлива форма корейської поезії XVII століття, яка відзначалася великою увагою до стилістичних деталей і жанрових традицій. Цей жанр поєднував елементи китайської та корейської поезії, створюючи своєрідну форму для вираження складних філософських та моральних тем. Поезія в жанрі кюбан-касу містила в собі багаті алегорії, які дозволяли авторам висловлювати глибокі думки про життя, смерть, природу, соціальні стосунки.

Цей жанр також сприяв розвитку інтелектуальної культури в Кореї, оскільки багато поетів, які працювали в цьому жанрі, прагнули показати свою освіченість через використання класичних китайських форм і стилів, адаптованих до корейських реалій. Водночас цей стиль використовувався для вираження особистих емоцій та інтелектуальних поглядів, що стало важливим аспектом у творчості того часу.

Підсумок

У XVII столітті корейська поезія пережила важливі етапи розвитку, зокрема через популяризацію нових поетичних форм і жанрів, таких як **чан-січжо**, **кіхен-касу** та **кюбан-касу**. Ці жанри дозволяли поетам виражати не тільки емоції та переживання, але й зберігати зв'язок з китайською класичною традицією. Водночас з’явилися нові історичні твори, зокрема **«Імчжинок»**, що стали важливими для формування національної ідентичності через збереження історії та традицій.

Тема 7. Третій період (XIX ст.) — Традиційні жанри поезії та прози

1. Поезія у жанрах сичжо та коса

У XIX столітті традиційні поетичні жанри, такі як **січжо** (시조) та **коса** (가사), продовжували відігравати важливу роль у корейській літературі.

- **Січжо** (시조) залишався одним з найпопулярніших поетичних жанрів цього періоду. Він, як і раніше, мав три рядки з певною кількістю складів у кожному рядку, та був використаний для вираження різноманітних тем: від філософських роздумів до описів природи, а також для висловлення особистих емоцій та соціальних коментарів. Проте у XIX столітті січжо став більш складним та різноманітним за змістом, оскільки поети почали впроваджувати більше метафор, символізму та навіть соціальної критики в свої твори.
- **Коса** (가사), інший важливий жанр того часу, був більш довгим і ліричним, ніж січжо. Відзначався більшим вільним стилем та був схожий на поезію, що використовувала більш розгорнуту форму для вираження почуттів і філософських ідей. У XIX столітті коса почала охоплювати соціально-політичні теми та стала способом вираження національної ідентичності, що було важливим у часи соціальних і політичних змін, коли країна переживала період відкриття для зовнішніх впливів.

2. Поезія та проза китайською мовою

У XIX столітті китайська мова все ще мала важливе місце у корейській літературі, особливо серед інтелігенції та вищих верств суспільства. Багато корейських авторів продовжували писати поезію та прозу китайською мовою, використовуючи її для вираження класичних тем, таких як мораль, етика, філософія та історія.

- **Поезія китайською мовою** продовжувала виконувати роль інтелектуальної та культурної платформи, де поети мали можливість продемонструвати свою ерудицію та вміння обирати складні метафори й алегорії. Ця поезія зберігала значну популярність у вищих колах корейського суспільства, де китайська культура все ще вважалася зразковою.
- **Проза китайською мовою** часто використовувалася для написання історичних творів, філософських трактатів і моральних оповідань. Багато творів того часу залишалися в межах класичних китайських канонів, навіть якщо в них можна було відчути місцеві корейські впливи, у тому числі через теми соціальних перетворень або опис корейських реалій.

3. Біографія Чон китайською та корейською мовами

У XIX столітті, зокрема, з'явилися важливі біографії корейських діячів, написані як китайською, так і корейською мовами. Відомою є біографія **Чон** (정), одного з представників інтелектуальної еліти того часу. Біографії, написані китайською мовою, зазвичай мали класичний стиль і відображали культурні традиції Китаю, зокрема через використання конфуціанських ідеалів.

Біографії, написані корейською мовою, мали більше локальних рис і акцентували увагу на соціальних реаліях та моральних уроках, що були

важливі для корейського суспільства. Ось такі роботи стали частиною зростаючої національної самосвідомості, де корейська мова й культура все більше виступала як самостійні цінності, а не лише частина китайської культурної спадщини.

4. Драма та пхансорі

Драма та **пхансорі** (판소리) — це два важливі жанри, які значно розвинулися в XIX столітті, ставши важливими культурними феноменами.

- **Пхансорі** — це традиційна корейська форма оповідної поезії, де один артист співає та розповідає історії з допомогою драматизації, жестів і музики. Цей жанр мав велике значення для корейської культури, оскільки пхансорі був популярним серед широких верств населення, зокрема в сільських районах. У XIX столітті цей жанр переживав свій розквіт, і багато пісень у пхансорі стали важливою частиною корейської культури, зокрема через зображення соціальних та політичних тем того часу.
- **Драма** китайською мовою в XIX столітті відображала культурні впливи Китаю, однак при цьому почала адаптуватися до місцевих традицій. Драматургія стала важливим способом вираження соціальних та етичних дилем, часто ставлячи в центр уваги конфлікти між традицією та новими соціальними змінами, що відбувалися в Корейському королівстві.

Підсумок

У XIX столітті корейська література переживала період активних змін і розвитку традиційних жанрів, таких як **січжо**, **коса**, а також класичні жанри поезії та прози китайською мовою. З'являються нові жанри, як **пхансорі**, які стають важливими для вираження національних та

соціальних тем. У цей період спостерігається зростання національної самосвідомості, де корейська культура та мова все більше набувають значення поряд із традиціями Китаю.

Змістовий модуль 4. Нова та сучасна література Кореї

Тема 8. Література колоніальної Кореї. Становлення сучасної літератури у Кореї

1. Поезія нового стилю з прикладу творчості Чхве Намсона

Чхве Намсон (1890–1957) є однією з ключових фігур у розвитку сучасної корейської літератури, особливо у контексті **поезії нового стилю**. Він став відомий завдяки своїм спробам адаптувати корейську поезію до нових вимог часу, відкинувши традиційні форми і мотиви.

- **Поезія нового стилю** (신형시, sinhyŏngsi) стала своєрідною реакцією на застарілі літературні форми, які використовувалися в Корейській літературі в епоху Чосон. У своїх віршах Чхве Намсон відкинув класичну китайську поезію та традиційну корейську поезію, що базувалася на формах **січжо** та **коса**. Він запровадив нові стилістичні прийоми, орієнтуючись на західні форми поезії, і намагався виразити нову емоційну та інтелектуальну динаміку віршів.
- У **віршах Чхве Намсона** часто порушувалися питання національної ідентичності, боротьби за незалежність і соціальних реформ. Його поезія стала своєрідним дзеркалом того, як література може бути знаряддям боротьби за національні права та автономію. Найвідомішою його роботою є **"Національний дух" (국민정신,**

Kukmin jeongsin), де поет виражає глибокі переживання за долю своєї країни.

2. Початок розвитку сучасної прози у Кореї

Паралельно з розвитком поезії, в Корейській літературі починається формування **сучасної прози**. Цей процес припадає на період японської колоніальної влади (1910–1945), коли корейські письменники, незважаючи на репресії, почали працювати над створенням нових форм прози.

- **Ранні приклади сучасної прози** з'являються на рубежі XX століття. Одним із основних мотивів, який пронизує цю прозу, є протест проти японської колоніальної політики, відображення боротьби за національну гідність і ідентичність. Проза того часу часто порушувала важливі соціальні, психологічні та філософські питання, що стали актуальними в умовах колоніального гніту.
- Початковими творами сучасної корейської прози стали короткі розповіді та новели, які поступово еволюціонували в більш складні форми. Важливу роль у цьому процесі зіграли літературні журнали, які почали публікувати нові твори. **Головною особливістю сучасної прози** цього часу стало введення нових жанрів, таких як соціально-психологічні новели та есеї, а також використання народної мови як літературного інструмента.

3. Життя та творчий шлях Лі Гвансу

Лі Гвансу (1876–1956) — один із провідних корейських письменників і діячів, які значно вплинули на становлення сучасної літератури в Кореї. Він був основоположником корейської **нової прози**, яка виникла в умовах японської колонізації.

- Лі Гвансу був також активним публіцистом і теоретиком літератури. Його творчість охоплювала як поезію, так і прозу, причому він особливо прославився завдяки своїм **новелам**. Однією з найвідоміших його робіт є **"Що таке національна література?" (민족문학론, Minjok munhakron)**, де він розглядав літературу як важливий елемент національної ідентичності, що повинна бути на службі національних інтересів.
- Лі Гвансу особливо зосередив увагу на ролі **освіти**

та **морального відродження** в умовах колоніального гніту. Він виступав за створення нової літератури, яка б враховувала реалії сучасності, акцентуючи на потребах змін у суспільстві, освіті та національній самосвідомості. Його твори часто відображали прагнення до національної автономії, а також фокусувалися на боротьбі за інтелектуальне та культурне відродження корейського народу.

- Лі Гвансу активно боровся з колоніальною ідеологією через свої роботи, підтримуючи національний рух через літературу. Однією з його найбільш значущих робіт є **"Сонячний світ" (태양의세계, Taeyang ui segye)**, де він зображував теми людських прагнень, соціальної нерівності та політичної несправедливості в корейському суспільстві. Його діяльність сприяла формуванню нової інтелектуальної еліти, яка мала вплив на розвиток корейської літератури після визволення країни від японського колоніального панування.

Тема 9. Декадентські та пролетарські групи письменників у літературі 20-х рр.

1. Поети Кім Соволь та Хан Йонун – прихильники національних традицій

У 1920-х роках, під час японської колонізації Кореї, в літературі країни з'явилися різноманітні течії, серед яких виділяються декадентські та пролетарські групи. Проте в цей період також активно підтримувалася традиція національного патріотизму, зокрема через творчість таких поетів, як Кім Соволь і Хан Йонун.

- Кім Соволь (1902–1934) — один із найбільших корейських поетів, чия творчість в основному пов'язана з підтримкою національних традицій і пошуками корейської ідентичності. Його поезія часто містила елементи патріотизму, суму за втрачену незалежність і символізувала глибоку внутрішню тугу за рідною землею. Вірші Кім Соволя, особливо в таких творах, як "Пісня кохання" (사랑의노래), відзначаються не тільки патріотичними мотивами, а й високим емоційним рівнем, збереженням народних традицій у поетичній формі. Його творчість ставала голосом народу в період боротьби за національну незалежність.
- Хан Йонун (1901–1950) — ще один видатний поет і письменник, котрий дотримувався національних традицій, але його поезія також була проникнута боротьбою за корейську культурну й національну самобутність. Вона виражала страждання через колоніальне гноблення та прагнення до відновлення національної ідентичності. У своїх творах він зосереджувався на глибоких соціальних і моральних питаннях, що важливо в умовах боротьби проти японської окупації.

2. Розповідь Йом Сансопа «Жаба в препараторській» – перша спроба дослідження психології особистості

Йом Сансоп (1903–1950) — один з основоположників корейської психологічної прози, чиї твори зробили значний внесок у розвиток

корейської літератури в період японської окупації. Його робота "Жаба в препараторській" (해부학의개구리, Haebuhak-ui Gaeguri) стала однією з перших спроб глибокого дослідження психології особистості в корейській літературі.

- У цьому творі Йом Сансоп зображує героя, який перебуває в ситуації морального і психологічного конфлікту. Через образ жаби, що знаходиться в препараторській, автор досліджує сутність людської природи та боротьбу між внутрішнім світом особистості і зовнішніми, суспільними умовами. Цей твір можна розглядати як метафору для вираження психологічної ізоляції, моральної кризи і конфлікту між особистими прагненнями і соціальними вимогами.
- "Жаба в препараторській" також є першим значним прикладом психологічної прози в корейській літературі, де акцент ставиться на внутрішні переживання персонажів, що відображають глибокі моральні та екзистенційні питання. Твір став відправною точкою для розвитку психологічного аналізу в корейській прозі, що надалі буде розвиватися в рамках літератури 20-го століття.

3. Вплив декадентських та пролетарських груп на літературу 20-х років

- У 20-ті роки, поряд з патріотичними напрямками, розвивалися декадентські і пролетарські групи письменників. Декаденти, зазвичай, виражали розчарування в соціальному порядку, переживаючи моральний занепад і глибоку меланхолію, зображуючи кризу особистості та соціальну відчуженість. Вони шукають відповіді на питання про сутність людини в умовах соціальних і політичних змін.
- Пролетарські письменники, навпаки, орієнтувались на соціальну боротьбу і висвітлювали проблеми трудящих, намагаючись

просвітити їх і підтримати боротьбу за національну незалежність через революцію та соціальні зміни. Вони звертали увагу на нещадну реальність бідності, гноблення та соціальної несправедливості.

Підсумок:

Література 20-х років у Кореї відзначалась багатством течій і шкіл. Поети Кім Соволь і Хан Йонун виступали за збереження національних традицій і відображення патріотичних тем у своїх творах, в той час як Йом Сансоп став основоположником психологічного аналізу в корейській прозі, що стало важливим етапом у розвитку літератури. Водночас, декадентські та пролетарські течії впливали на літературні пошуки в цей період, відкриваючи нові шляхи для дослідження людської психіки та соціальних проблем.

Тема 10. Імажизм і сюрреалізм у поезії 1930-1945 рр.

1. Поетична творчість Чхе Мансіка та Лі Сана

Чхе Мансік (1903–1950) та **Лі Сан** (1907–1934) були видатними представниками корейської поезії у період 1930-1945 років, що припав на складні часи японської колонізації та Великої депресії. Їхня творчість була сильно впливана як корейськими, так і західними поетичними течіями, зокрема **імажизмом** і **сюрреалізмом**, що стали важливими інструментами вираження ідентичності в умовах колоніального гніту.

- **Чхе Мансік** був одним із перших корейських поетів, який інтегрував у свою творчість ідеї імажизму. Його поезія була насичена глибокими образами, а також використовувала мінімалістичну форму, яка стала характерною для цього стилю.

Через поетичні образи Чхе Мансік шукав можливість виявити трагедію корейської нації під час японської колонізації, водночас досліджуючи інтимні переживання особистості. Його твори часто мали символічне значення, де образи природи, тіла і емоцій функціонували як метафори для вираження національної та особистої болі.

- **Лі Сан** також активно експериментував із новими поетичними формами, зокрема, з імажизмом і сюрреалізмом. Його поезія характеризувалась лаконічністю та експресією, що розкривала найглибші емоції і внутрішні переживання. Через поезію Лі Сан намагався передати відчуття фрагментованості реальності та страху перед незрозумілими силами, що формувалося в умовах колоніального режиму. Його поезія часто зверталася до сюрреалістичних образів, де реальність і сон зливалися в одну, і це підкреслювало безглуздість та абсурдність людського існування в умовах підкорення.

2. Проза 1930-1945 років на прикладі творчості Чхе Мансіка та Лі Сана

Як і в поезії, у прозі цього періоду також відчувався вплив імажизму та сюрреалізму, що допомагало корейським авторам виражати складні переживання через нові стилістичні прийоми.

- **Чхе Мансік** у своїх прозових творах звертався до історії, культури та соціальних проблем Кореї, однак його проза також містила численні образи і метафори, характерні для імажизму. Він досліджував відчуження індивіда в суспільстві, пошуки ідентичності в умовах гноблення та впливу чужої культури, розкриваючи

внутрішні стани своїх персонажів через мінімалістичні, але вражаючі образи.

- **Лі Сан**, в свою чергу, створював прозові твори, насичені емоціями і метафорами, що перегукувались із сюрреалістичною традицією. Він використовував гіперболізовані ситуації та ірреальні образи для того, щоб підкреслити несправедливість, хаос і абсурдність життя під час колоніального періоду. Проза Лі Сана часто відображала не тільки соціальні проблеми, а й психологічну боротьбу індивіда в умовах політичного та соціального тиску.

3. Жіноча проза та проблема жіночої емансипації у сучасній прозі

У період 1930-1945 років також значно зростає роль **жіночої прози**, що стала важливою частиною корейської літературної традиції. Це був час, коли корейські жінки-письменниці почали активно порушувати питання **жіночої емансипації**, боротьби за права жінок та їхній соціальний статус. У літературі почали з’являтися образи жінок, що борються за своє право на самовираження, свободу та рівність.

- Однією з найвідоміших корейських письменниць цього періоду була **Пак Вонгим**. Вона зображувала в своїх творах складну ситуацію корейських жінок у суспільстві, де їхнє становище було обмежене традиціями і суспільними нормами. Її твори розкривали соціальні й особисті конфлікти жінок, які прагнули до емансипації в умовах патріархального суспільства.
- Іншою важливою фігурою була **Чхве Сонгге**, чия творчість вважалась революційною для корейської жіночої літератури. Вона вела боротьбу за права жінок через образи сильних і незалежних персонажів, які відкидали традиційні ролі, що їм приписували.

4. Видатні жінки-письменниці Кореї

У 1930-1945 роках жіноча література отримала новий імпульс, завдяки якому корейські жінки-письменниці здобули значну популярність. Окрім **Пак Вонгим** і **Чхве Сонгге**, слід згадати також **Пак Синха**, одну з перших корейських письменниць, яка відкрито порушувала тему жіночої емансипації, викриваючи соціальні обмеження, які накладалися на жінок, і їхню боротьбу за незалежність.

Підсумок

Поезія і проза 1930-1945 років у Кореї були значною мірою визначені впливом **імажизму** та **сюрреалізму**, особливо у творчості таких авторів, як **Чхе Мансік** та **Лі Сан**. Ці стилістичні течії дозволяли корейським письменникам виражати складні соціальні і психологічні теми, зокрема, боротьбу за національну незалежність та ідентичність в умовах японської колонізації. У літературі цього періоду також активно розвивалася **жіноча проза**, де однією з головних тем була **жіноча емансипація**, що знайшла своє вираження в творах видатних жінок-письменниць, які активно виступали за права жінок у патріархальному суспільстві.

ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ п/п	
1.	*Дискусія* «Структура творів, типи поведінки персонажів, тематика»
1.	*Вирішення практичних завдань* «Самґук саги. Самґук юса»
2.	*Семинар* «Історія написания переказів. Аналіз переказів»
2.	*Вирішення практичних завдань* Кім Пусік «Історичні записи трьох держав»
3.	*Семінар*: «Література Корьо (918-1392). Перший період (X- перша половина XII ст.)»
3.	*Вирішення практичних завдань* «Біографія Кім Пусіка. Аналіз «Самґук саги» Кім Пусіка та Кюньо чон.»
4.	*Круглий стіл* : «Другий період (кінець XII-? початок XIV ст.) Історичні твори»
4.	*Вирішення практичних завдань* «Творчість поетів, писавших вірші китайською мовою»
5.	*Семінар-практикум* «Біографії видатних наставників з «Країни, що на схід від моря, Хедон косин чон», «Справи, опущені в Історичних записах трьох держав Самґук юсу»
5.	*Дискусія* «Справи, опущені в «Історичних записах трьох держав Самґук юсу»»
6.	*Вирішення практичних завдань* «Жанр пхесоль. Походження жанру. Відомі твори цього жанру.»
6.	*Робота в команді* «Поезія Корьо рідною мовою - Корьо кайо»
7.	*Вирішення практичних завдань* Література династії Чосон (Ли) (1392-1910) Перший період (XV-XVI ст.)
7.	*Вирішення практичних завдань* «Поезія XV ст. корейською мовою. «Дракон летить в небі Йонбіочхон ка», Січжо лекціон
8.	*Дискусія* Поезія XVI ст. корейською мовою. Цикли січжо, тема приватного життя в січжо
8.	*Вирішення практичних завдань* «Другий період (XVII-XVIII ст.) Поезія та проза XVII ст.»
9.	*Робота в команді* «Поезія корейською мовою в жанрі кіхен-каса, поезія корейською мовою в жанрі кюбан-каса»
9.	*Вирішення практичних завдань* «Сучасна корейська література»
10.	*Дискусія* «Жанри в сучасній корейській літературі»
10.	*Дискусія* «Структура творів, типи поведінки персонажів, тематика»

ТЕМИ ДОПОВІДЕЙ

1. Витоки корейської традиційної літератури: міфи та легенди.
2. Корейські народні казки: особливості національної оповідної традиції.
3. Конфуціанство в класичній корейській літературі.
4. Літературні жанри епохи Чосон: поезія сіо і хянга.
5. Роль буддизму в становленні корейської літератури.
6. Твори Ван Сеґи: поезія як відображення корейської філософії.
7. Символіка природи в класичній корейській поезії.
8. Вплив китайської літератури на корейську традиційну культуру.
9. Перекази про Хван Джіні: життя та творчість відомої корейської гесанг.
10. Соціальна роль літератури в корейському суспільстві епохи Чосон.
11. Корейська поезія Каса: розвиток жанру та основні теми.
12. Образ жінки у традиційній корейській літературі.
13. Корейська епічна поезія: зразки та аналіз.
14. Збереження національної ідентичності через корейські народні пісні.
15. Традиційна корейська література та її зв'язок із природними ритуалами.
16. Вплив народної мудрості на формування літературних образів у Корі.
17. Розвиток новелістики в корейській літературі XVIII століття.
18. Проблема суспільної нерівності у творах корейських авторів періоду Чосон.
19. Образ самурая у корейській літературі епохи колоніалізму.
20. Традиційні елементи в сучасній корейській літературі.
21. Відображення боротьби за незалежність у корейській літературі XX століття.
22. Творчість Кім Со Воля: поетика смутку та народних мотивів.
23. Літературний модернізм у Кореї: перші прояви та розвиток.
24. Роль літератури в національно-визвольному русі Кореї.
25. Віддзеркалення соціальних змін у прозі XX століття.
26. Південнокорейський роман у період післявоєнної депресії.
27. Проблема ідентичності в творах північнокорейських письменників.
28. Твори Хан Ган: взаємини між індивідом та суспільством.
29. Образ травми війни в сучасній південнокорейській літературі.
30. Літературні погляди Пак Ван Со: еволюція жінки у суспільстві.
31. Соціальна критика в творах сучасних корейських драматургів.
32. Феміністичні мотиви у сучасній корейській прозі.
33. Відображення корейської діаспори у творах сучасних письменників.
34. Проблеми конфлікту поколінь у сучасній літературі Південної Кореї.
35. Тематика самотності в творах корейських авторів XXI століття.
36. Образ урбаністичного середовища в сучасній корейській поезії.
37. Розвиток фантастики в сучасній корейській літературі.
38. Корейська література та глобалізація: виклики та можливості.
39. Літературні премії в Кореї: роль у розвитку сучасної літератури.
40. Вплив поп-культури на корейську літературу XXI століття.
41. Теми екології в сучасній корейській літературі.
42. Твори Кім Йон Ха: рефлексія сучасного корейського суспільства.
43. Тематика науково-технічного прогресу в корейській літературі.
44. Роль літературних перекладів у популяризації корейської літератури за кордоном.
45. Корейська веб-література: новий етап розвитку корейської прози.
46. Кіноадаптації корейської літератури: аналіз найвідоміших екранізацій.

47. Традиції сімейних цінностей у корейській літературі XX століття.
48. Проблема міграції у творах сучасних корейських авторів.
49. Сучасна корейська література в контексті світових літературних трендів.
50. Інтерпретація корейської культури у творах іноземних письменників про Корею.

СТРУКТУРА, ОФОРМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТ ДОПОВІДЕЙ

Доповідь складається із 15-20 сторінок, кількість джерел 20-25, шрифт Times, New Roman 14 та обов’язково повинен містити наступні структурні елементи:

- вступ, актуальність теми у загальному вигляді та її зв’язок з важливими науковими та практичними завданнями;
- мета та завдання;
- новизна дослідження;
- виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих

наукових результатів, який складається із двох розділів;

- висновки до кожного розділу, загальні висновки, перспективи подальших

пошуків у даному науковому напрямку;

- список використаної літератури.

Захист та обговорення реферату відбувається на практичному занятті.

ГЛОСАРІЙ

Божественне походження – концепція, яка стверджує, що певна нація або народ походять від богів чи божественних істот, що підтверджує їх особливе місце в світі.

Буддизм – релігія, що проникла в Корею під час періоду Троєцарства, сприяючи розвитку літератури та духовних практик, зокрема в контексті релігійних текстів.

Буддистський щоденник Хечко — важливий літературний твір китайською мовою, що описує духовні переживання автора та його мандрівки. Цей твір є важливим джерелом для дослідження буддизму в Кореї та впливу китайської культури на корейську літературу.

Ведмедиця – персонаж міфу, що символізує природу та жіночність. У легенді вона була перетворена на жінку божественним втручанням.

Війни між державами – постійна боротьба за території та домінування, яка була важливим елементом політичного життя на Корейському півострові. Ці війни часто ставали темами для літературних творів, де зображувалися боротьба добра і зла.

Даосизм – релігійно-філософська течія, що впливала на світогляд та моральні уявлення корейців у період Троєцарства, зокрема через літературні твори.

Духовна єдність – згуртування народу навколо спільних духовних та культурних основ, відображених у релігійних і епічних текстах того часу.

Епічна традиція – літературний жанр, що відображає героїчні події та важливі моменти в історії народу чи держави, часто передаючи їх через легенди та народні оповіді.

Епічні твори – літературні твори, що описували великі війни, військові перемоги та героїчні подвиги, що підкріплювали політичну владу правителів і зміцнювали національну ідентичність.

Житіє Кюньо — літературний твір про життя буддистського монаха Кюньо, що використовував хянґа для вираження складності корейської

мови. Кюньо поєднував буддизм з корейськими традиціями, що відображалося в його літературній діяльності.

Історичні твори та стела Квангетховану — важливі історичні твори китайською мовою, що описують важливі події та персоналії корейської історії, зокрема стела Квангетховану, написана китайськими ієрогліфами.

Кім Соволь (1902–1934) — один із найбільших поетів, чия творчість була пронизана глибоким патріотизмом і сумом за втрачену незалежність. Його поезія здебільшого фокусувалася на темах корейської ідентичності, історичних трагедій і спогадах про минулу славу країни. Вірші Кім Соволя, особливо в таких творах, як *"Пісня крові"* та *"Курорт"* (пісня про залишену землю), виливались у глибокий емоційний протест проти колоніального гніту. Його творчість символізувала прагнення повернення до національних коренів і збереження культурної ідентичності на тлі зовнішнього тиску.

Когуре – одна з трьох держав, розташована на північному заході Корейського півострова, яка була найбільш потужною та військово орієнтованою.

Кюбан-касу (규반가수, 圭班歌隨) — це ще одна важлива форма корейської поезії XVII століття, яка відзначалася великою увагою до стилістичних деталей і жанрових традицій. Цей жанр поєднував елементи китайської та корейської поезії, створюючи своєрідну форму для вираження складних філософських та моральних тем.

Кюне чон — це ще один історичний твір, що належить до жанру літератури, яка вивчає важливі етапи розвитку держави Корьо та її важливі соціально-політичні трансформації. Кюне чон зосереджувався на записах історичних подій і діячів, що мали значний вплив на політику та економіку країни.

Література Корьо (918-1392) — період, коли розвивалась корейська література в династії Корьо.

Моральні уявлення – набори цінностей і норм поведінки, що є прийнятними для певного суспільства та визначають його етичні принципи.

Національна ідентичність – поняття, що виражає самосвідомість нації, її історичну спадщину, культуру, традиції та єдність у рамках певної території чи держави.

Національна свідомість – формування відчуття єдності та ідентичності корейського народу через літературні твори, що підкреслювали спільну історію, вірування та культури.

Пекче – держава на південному заході півострова, відома своїм високим рівнем культурного розвитку, зокрема в області мистецтва і кераміки.

Переказ про Тангун – міфологічна легенда, що пояснює походження корейського народу, згідно з якою Тангун, син бога Невідомого Неба та ведмедиці, став першим правителем корейської держави.

Пісні та легенди – народні епопеї та пісні, які розповідали про героїчні події, особливо про заснування держав і боротьбу з ворогами, зміцнюючи національну свідомість.

Поезія на китайській мові — популярна серед корейських інтелектуалів, особливо в період Троєцарства. Використання китайських ієрогліфів для поезії дозволяло зберігати зв'язки з китайською культурною традицією.

Політична система – організація влади в державах, що включала військові стратегії, адміністративні структури та вплив аристократії, як це було у Сіллі.

Політичні ідеали – концепції та погляди на ідеальну політичну систему та управління, що втілюють цінності і бажану політичну реальність для суспільства.

Проза китайською мовою — мала великий вплив на корейську літературу, зокрема в період Троєцарства. Китайська мова використовувалась для запису історичних і філософських творів.

Пхесоль, або дрібнякові слова, — це специфічна форма корейської поезії, що виникла в епоху Корьо, де використовувались легкі, лаконічні та ритмічно організовані вирази для передачі глибоких емоцій та ідей. Ці твори часто відзначалися простотою, але містили в собі великий емоційний заряд і філософський зміст. Пхесоль можна розглядати як частину національної поетичної традиції, яка використовувала простоту слова для передачі складних душевних переживань.

Релігійні тексти – літературні твори, що відображали духовні вірування, зокрема вплив буддизму, даосизму та шаманізму, які мали значний вплив на культуру та світогляд суспільства того часу.

Самгук сагі (Історія трьох держав) – основний історичний твір, що о писує історію трьох корейських держав: Когурьо, Пекче і Сілла. Скла дений у 12 столітті, він є одним з головних джерел для вивчення пе ріоду трьох держав.

Самґук юса — збірник історичних і міфологічних переказів про три корейські держави: Когуре, Пекче і Сілла. Хянґа використовувалась для запису частин літературних творів, таких як пісні і поезії, що стало важливим для збереження корейської ідентичності.

Сілла – держава, яка згодом об’єднала Корею, підкоривши Пекче та Когуре, і стала найбільш культурно розвиненою з трьох держав. Суспільна структура була більш централізованою, з домінуванням аристократичних родів.

Січжо (시조) — являє собою вірші, написані трирядковим віршем з певною ритмічною структурою.

Соціальна ієрархія – розподіл людей у суспільстві на різні соціальні верстви, що відображалося в структурі держав, зокрема в Когуре та Сіллі.

Соціальна структура – організація суспільства, що визначається наявні стю соціальних класів, груп і інститутів, а також їх взаємодією та фу нкціями в рамках держави.

Сюжетна проза у історичних працях — поєднання реальних подій з міфами та легендами, створюючи епічний наратив, який поєднував історичні події, філософські роздуми та моральні уроки.

Тісний зв'язок між природою та народом – ідея, яка підкреслює взаємозв'язок людей з природними силами та символічну роль природи в розвитку культури і цивілізації.

Три держави – період в історії Корейського півострова (до X ст.), коли існували три великі держави: Когуре, Пекче та Сілла, кожна з яких мала свою політичну та культурну особливість.

Хан Йонун (1903–1950) — ще один важливий поет 1920-х років, відомий своєю глибокою прихильністю до національних традицій. Його поезія містила численні мотиви, що відображали тугу за корейською природою, культури, а також тугу за відновленням незалежності країни. Вірші Хан Йону також зазвичай акцентували увагу на тому, як колоніальна влада

впливала на корейську націю, і відображали глибокий біль через втрату культурних зв'язків та самобутності.

Ханун – бог Невідомого Неба, згідно з легендою, батько Тангуна. У корейській міфології він асоціюється з вищими силами природи.

Хянґа — система письма, що використовувалася для запису корейської мови до появи хангиль. Вона записувала корейську мову за допомогою китайських ієрогліфів, що відображало складність та багатство мови в поезії. Хянґа використовувалась для літературних творів, релігійних текстів і поезії, що стало важливим елементом корейської культурної ідентичності.

Чан-січжо (장시조, 長時調) — це довга форма традиційної корейської поезії, що є розширенням класичної форми січжо. Відзначається більшою кількістю рядків, що дозволяє поетам більш детально виражати свої думки та емоції. Традиційно ця форма використовувалася для вираження емоційних, соціальних і філософських тем.

Чхве Чхивон (857-?) — видатний корейський поет і філософ, який писав поезії на китайській мові. Його творчість поєднувала китайську культуру та корейські ідеї, і стала важливим етапом розвитку корейської літератури.

Шаманізм – традиційні корейські вірування, що теж знаходили своє відображення в літературі через обряди, міфи та релігійні текстами.

ПИТАННЯ ДЛЯ ЗАЛІКУ

1. Яка основна мета створення «Історичних записів трьох держав»?
2. Що спонукало Кім Пусіка зібрати історичні відомості та як вони вплинули на національну ідентичність?
3. Як структура «Самґук Сагі» відображає особливості трьох корейських держав: Сілла, Когурьо та Пекче?
4. Які особливості держав найбільше акцентовані в тексті?
5. Яку роль відіграють правителі в історії, описаній Кім Пусіком?
6. Як автор зображає королів та їхній вплив на політичну і соціальну стабільність?
7. Як релігія, зокрема буддизм і конфуціанство, відображені в «Історичних записах трьох держав»?
8. Які приклади впливу релігії на політику та культуру держав можна знайти в тексті?
9. Які основні літературні жанри розвивалися в перший період епохи Корьо (X – перша половина XII ст.)?
10. Як вони відрізнялися від попередніх періодів?
11. Яким чином буддизм впливав на літературу першого періоду Корьо?
12. Чи можна знайти приклади літературних творів, створених під впливом буддійської філософії?
13. Як література використовувалася для висвітлення політичних подій і правління королівства Корьо?
14. Чи були випадки, коли літературні твори мали політичний підтекст або функцію?
15. Яке значення має творчість Чхве Чі Вона для ранньої літератури Корьо?
16. Які теми і мотиви його поезії виділяються як найбільш важливі для цього періоду?
17. Які характерні риси притаманні літературі династії Чосон у XV-XVI століттях?
18. Які жанри були найбільш популярними в цей період?
19. Яким чином конфуціанські ідеї вплинули на зміст і стиль літератури цього періоду?
20. Які автори або твори найкраще ілюструють цей вплив?
21. Хто були провідними письменниками XV-XVI століть у династії Чосон?
22. Які їхні твори стали знаковими для цього періоду і чому?
23. Як література цього періоду відображала соціальні та політичні зміни в Кореї?
    Які теми та мотиви в творах свідчать про ці зміни?

24. Які основні теми і мотиви зустрічаються в поезії XVII ст. Корейської літератури?
25. Які соціальні чи культурні умови вплинули на їх розвиток?
26. Хто були найзначніші поети та прозаїки XVII ст. у Кореї?
27. Які їхні твори стали знаковими для цього періоду і чому?
28. Які стилістичні особливості характерні для поезії та прози XVII ст.?
29. Як вони відрізняються від попередніх періодів?
30. Який вплив мала поезія та проза XVII ст. на наступні етапи розвитку корейської літератури?
31. Які елементи цього періоду можна простежити в літературі XVIII ст. і пізніше?
32. Які жанри є найбільш популярними в сучасній корейській літературі, і чому вони приваблюють сучасних авторів?
33. Які соціальні чи культурні зміни сприяли популярності цих жанрів?
34. Як сучасні корейські автори адаптують традиційні жанри, такі як поезія чи проза, до нових умов і потреб суспільства?
35. Які нові теми або стилістичні прийоми були введені в ці жанри?
36. Який вплив мають міжнародні тенденції на розвиток жанрів у сучасній корейській літературі?
37. Як глобалізація змінює підходи до написання в різних жанрах?
38. Які жанрові експерименти можна спостерігати в сучасній корейській літературі, і які нові жанри чи субжанри виникають у цей період?
39. Як ці експерименти відображають сучасну культуру та суспільство?
40. Які елементи з цих жанрів можна знайти у творах сучасних поетів, і як вони адаптують традиції?

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Критерії оцінювання за різними видами роботи

Вид роботи	Бали	Критерії
Практичні завдання	0 балів	Здобувач вищої освіти не виконує практичне завдання, є лише спостерігачем.
	1 бали	Здобувач володіє міцними знаннями, оперує ними при виконанні практичних завдань. Самостійно використовує необхідні інформаційно-методичні матеріали виконуючи практичні завдання. Не припускається помилок при їхньому виконанні. Здобувач виступає експертом практичних завдань, що виконали однокурсники.
	2 бали	Відповіді на запитання загалом правильні, проте наявні помилки у визначеннях. Здобувач вищої освіти намагається робити власні висновки, наводить приклади практичного використання в освітньому процесі.
	3 бали	Знання здобувача є достатньо повними, він самостійно застосовує відповідний навчальний матеріал, виконуючи практичні завдання; аналізує, робить висновки. Відповідь повна, логічна, обґрунтована, але припускається неточностей.
	4бали	Здобувач бере активну участь у практичному занятті. Висловлює власні міркування, наводить доцільні приклади, впевнено володіє основними літературознавчими поняттями та термінологією.
Самостійна робота	0 балів	Завдання не виконано.
	1 -3бали	Реферат виконано формально, стандартними книжковими фразами, без власних роздумів.
	4-6балів	Реферат відповідає предмету дисципліни, має описовий характер, містить поняття, має граматично не вичитаний текст, ключова проблема окреслена неточно.
	7-8 балів	Реферат відповідає предмету дисципліни, демонструє переважно академічність, містить аналіз і узагальнення, визначено ключову проблему.
	9 -10 балів	Реферат виконано з творчим підходом, містить нешаблонні фрази, основні літературознавчі терміни, розгорнутий, цікавий, відрізняється власними роздумами, висновками.
ІНДЗ (реферат)	0-4	Завдання не виконано
	5-9	Зміст завдання відповідає предмету дисципліни, має описовий характер, містить поняття, має граматично не вичитаний текст, не визначає ключову практичну проблему.
	10 балів	Зміст завдання відповідає предмету дисципліни характеризує сучасний інноваційний дискурс; робота носить самостійний характер, містить авторську

		аналітику і узагальнення, прямі і непрямі цитування з посиланнями на основне джерело, включає оперування поняттями, містить актуальні приклади розв'язаних практичних мовленнєвих завдань.

Критерії оцінювання підсумкового контролю (залік)

Для навчальної дисципліни «Історія літератури (корейська мова)» навчальним планом передбачено підсумковий контроль у формі заліку. Кількість балів, необхідних для заліку (не менше 60), здобувач вищої освіти отримує під час участі у практичних заняттях, виконання всіх видів самостійної роботи.

Критерії оцінювання за всіма видами контролю

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90–100	A	зараховано
82–89	B	зараховано
74–81	C	
64–73	D	зараховано
60–63	E	
35–59	FX	незараховано з можливістю повторного складання
0–34	F	незараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Критерії оцінювання за всіма видами контролю

Сума балів	Критерії оцінки
Відмінно (90 – 100 A)	Здобувач вищої освіти має глибинні і системні знання основних напрямів і періодів літературного процесу, фактів життя та творчості провідних корейських письменників, прийомів й методів літературознавчого аналізу корейської прози та поезії з давніх часів і до новітньої літератури. Здобувач вищої освіти уміє самостійно аналізувати періоди розвитку літературного процесу, стилістичні та жанрові особливості прози та поезії корейських авторів; адекватно застосовувати основні прийоми й методи літературознавчого аналізу творів корейських письменників і поетів; творчо читати й осмислювати твори на особистому рівні. Оцінка нижче 100 балів обґрунтовується недостатнім розкриттям теоретичних питань навчальної дисципліни.
Добре (82-89 B)	Здобувач вищої освіти має необхідні знання про основні напрями і періоди літературного процесу, факти життя та творчості провідних корейських письменників, прийоми й методи літературознавчого аналізу корейської прози та поезії з давніх часів і до новітньої літератури. Здобувач вищої освіти уміє правильно аналізувати періоди розвитку літературного процесу, стилістичні та жанрові особливості прози та поезії корейських авторів; адекватно застосовувати основні прийоми й методи літературознавчого аналізу творів корейських письменників і

	поетів; творчо читати й осмислювати твори на особистому рівні, при цьому допускає незначні помилки, які виправляє самостійно.
Добре (74-81 C)	Здобувач вищої освіти має достатні знання основних напрямів і періодів літературного процесу, фактів життя та творчості провідних корейських письменників, прийомів й методів літературознавчого аналізу корейської прози та поезії з давніх часів і до новітньої літератури. Здобувач вищої освіти уміє правильно аналізувати періоди розвитку літературного процесу, стилістичні та жанрові особливості прози та поезії корейських авторів; застосовувати основні прийоми й методи літературознавчого аналізу творів корейських письменників і поетів; читати й осмислювати твори, але часом потребує допомоги викладача.
Задовільно (64-73 D)	Здобувач вищої освіти має поверхові знання основних напрямів і періодів літературного процесу, фактів життя та творчості провідних корейських письменників, прийомів й методів літературознавчого аналізу китайської прози та поезії з давніх часів і до новітньої літератури. Здобувач вищої освіти уміє поверхово аналізувати періоди розвитку літературного процесу, стилістичні та жанрові особливості прози та поезії корейських авторів; застосовувати основні прийоми й методи літературознавчого аналізу творів корейських письменників і поетів; читати й осмислювати твори, часом відчуває невпевненість у власних здібностях.
Задовільно (60-63 E)	Здобувач вищої освіти має елементарні знання про основні напрями і періоди літературного процесу, фактів життя та творчості провідних корейських письменників, прийоми й методи літературознавчого аналізу корейської прози та поезії з давніх часів і до новітньої літератури. Здобувач вищої освіти на низькому рівні уміє відтворити навчальний матеріал щодо періодів розвитку літературного процесу, стилістичних та жанрових особливостей прози та поезії корейських авторів; відчуваю труднощі при застосування прийомів й методів літературознавчого аналізу творів корейських письменників і поетів, допускає суттєві неточності і помилки; читати твір, але під час його осмислення відчуває невпевненість у власних здібностях.
Незадовільно (35-59 FX)	Здобувач вищої освіти має фрагментарні знання основних напрямів і періодів літературного процесу, фактів життя та творчості провідних корейських письменників, прийомів й методів літературознавчого аналізу китайської прози та поезії з давніх часів і до новітньої літератури. Здобувач вищої освіти дуже слабко уміє відтворювати навчальний матеріал щодо періодів розвитку літературного процесу, стилістичних та жанрових особливостей прози та поезії корейських авторів, не уміє застосовувати прийоми й методи літературознавчого аналізу творів корейських письменників і поетів, осмислення прочитаного не відбувається.
Незадовільно (0-34 F)	Здобувач не виконує вимоги програми навчальної дисципліни: не сформовані знання уміння та навички.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна література

1. Квон Йонг-Мін. Історія сучасної корейської літератури (1896-1954). Сеул : Мінимса,2020. № 1. 704 с.

2. Квон Йонг-Мін. Історія сучасної корейської літератури (1945-2010). Сеул : Мінимса,2020. № 2. 720 с.

3. Квон Йонг-Мін. Розуміння сучасної корейської літератури. Сеул: Мінимса, 2019. 375 с.

4. Кім Мі-Хйонг. Теорія та практика навчання вимови (корейська мова) : навч. посіб. Сеул :Хангукмунхва, 2019. 208 с.

5. Кім Тхе-Ін. Посібник з практики складання плану уроків з корейської мови : навч. посіб. Сеул : Хангукмунхва, 2021. 240 с.

6. Корейська культура корейською мовою / Пэк Духйон та ін. Сеул : Хангукмунхва, 2019. 272 с.

7. Сін Бон-Сок, На Син-Бін. Енциклопедія ігрового класу з історії Кореї. Сеул :Текбілкйоюк, 2020. 380 с.

8. Хон Джін-Хо. Написання рецензій та звітів на літературні твори. Сеул : Університет Сеул Press, 2019. 162 с.

Допоміжна

1. І Гічан. Ключові секрети підвищення продуктивності моделів обробки природної мови(корейська мова). Сеул : Еіко, 2019. 348 с.

2. Корейська культура корейською мовою / Пэк Духйон та ін. Сеул : Хангукмунхва, 2019.272 с.

Інформаційні ресурси

1. 두산백화. URL: http://www.doopedia.co.kr

2. 한국민족문화대백과. URL: http://encykorea.aks.ac.kr/